

Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu,

Wykład 10, Wyjście z Egiptu

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

No cóż, w każdym razie nie mam dla Was dzisiaj rano żadnych ogłoszeń, chyba, że ktoś ma jakieś pytania. Zatem po prostu wskoczmy do akcji i zaczniemy śpiewać. Pamiętajcie ten z poniedziałku? W porządku, zaczynamy.

O, to ciekawy dźwięk. Po prostu, zagłuszmy to. Zaczynamy.

Hinei ma tov u'manaim szew dachim gam Yachad
 Hinei ma tov u'manaim szew dachim gam yachad
 Hinei ma tov, hinei ma tov Lai, lai , lai , lai , lai , lai , lai , lai , lai , lai
 Hinei ma tov, hinei ma tov Lai, lai , lai , lai , lai , lai , lai , lai , lai , lai
 Hinei ma tov u'manaim szew dachim gam yachad
 Hinei ma tov u'manaim szew dachim gam yachad
 Hinei ma tov, hinei ma tov Lai, lai , lai , lai , lai , lai , lai , lai , lai , lai
 Hinei ma tov, hinei ma tov Lai, lai , lai , lai , lai , lai , lai , lai , lai , lai

Kiedy uporamy się z tymi dwoma, dodamy jeszcze trzy lub cztery. A zanim semestr się skończy, pomyśl o wszystkich hebrajskich piosenkach, które będziesz znać. Na początek poświęćmy trochę czasu na wspólną modlitwę.

Myślę, że to trochę za głośno, prawda? Za dużo echa w dźwięku? Może? Spróbujmy tutaj o jeden stopień w dół. Ups. Jak to? Raz, dwa, trzy, cztery, pięć.

Pomódlmy się. Pomódlmy się razem.

Łaskawy Ojciec Niebieski, prosimy dzisiaj o Twoją obecność przy nas. Potrzebujemy Cię. Wyznajemy, że brakuje nam wiele, a mimo to jesteśmy bardzo wdzięczni i wdzięczni za krew Chrystusa. A zatem, gdy myślimy dzisiaj o Paschy, Panie, pomóż nam nawiązać te połączenia, abyśmy jeszcze głębiej docenili to, co zrobiłeś dla nas przez Chrystusa.

Bądźmy zatem latarniami światła dla otaczających nas osób, które mogą być zniechęcone, dla członków naszej rodziny, którzy mogą potrzebować Twojej czułej opieki, dla naszych przywódców w tym kraju i poza nim, gdzie tak potrzebna jest mądrość. Ojciec, prosimy o te rzeczy, wiedząc, że jesteś panem wszechświata. Dlatego żarliwie modlimy się, abyś przez Twojego Ducha rzeczywiście zaspokoił potrzeby swojego ludu.

Modlimy się, aby podczas wspólnego studiowania Twoje imię było czczone. Prosimy o to w imieniu Chrystusa z dziękczynieniem. Amen.

Cóż, dzisiaj ruszamy dalej. Ostatnim razem trochę zaczęliśmy i wiem, że prawdopodobnie przytłoczyłem cię datami i imionami faraonów, dynastii i tak dalej. Ale dzisiaj wracamy do tekstu biblijnego.

Przynajmniej myślę, że wracamy do tekstu biblijnego. Tak, oto jesteśmy. Zaczniemy od rozdziału piątego Exodusu i będziemy ścigać się przez cały rozdział 18, trafiając na kilka najważniejszych momentów.

Jak już mówiłem, liczę na to, że przeczytacie narracje i poznacie szczegóły narracji, chociaż być może nie omówię ich wszystkich. Spróbujemy tutaj trochę ukształtować tło. Zatytułowałem tę sekcję jako konkurs pomiędzy w zasadzie Bogiem Izraela, Jahwe, a bogami Egiptu.

I to naprawdę jest kosmiczny konkurs, w którym Bóg ma zamiar wybawić swój lud. Zatem po lewej stronie mamy, jak z pewnością się domyślacie, tekst Tory. Tak się składa, że jest to rękopis Księgi Estery, do którego dojdziemy nieco później.

Jednym z powodów, dla których tak uważam, jest to, że istnieją pewne interesujące podobieństwa między tym, co mamy w boskim wyzwoleniu Izraela z Egiptu a boskim wyzwoleniem Izraela od okropności ówczesnego rządu perskiego pod rządami Hamana i króla Artakserksesa, nie Artakserkses, a w tamtym momencie Aswerus. Więc, wiesz, w pewnym sensie miej te rzeczy na uwadze. W każdym razie będzie to reprezentować stronę Jahwe w naszym konkursie, jeśli tak wolisz.

A tutaj mamy, i myślę, że pokazałem to ostatnim razem, głowę bardzo, bardzo dużego posągu Ramzesa II. I znowu, żeby uświadomić, że chociaż jest to kobra na głowie Ramzesa, kobra była jednym z bóstw Egiptu.

Co ciekawe, miało ono straszyć wrogów i reprezentować moc faraona, który oczywiście sam w tym całym kompleksie bóstw uważany jest za boskiego. Zatem miejcie to na uwadze, ponieważ jedną z pierwszych rzeczy, które mają miejsce w kontekście przyjścia Mojżesza i Aarona przed oblicze faraona, jest to, że laska Aarona połyka laski czarowników, z których wszyscy stali się węzami. Zauważ, że te konkretne węże zostają pożarte przez laskę Aarona.

Zatem nawet w tej początkowej konfrontacji istnieje wskazówka dotycząca tego, co się wydarzy, jeśli chodzi o wynik tej rzeczy. Cóż, jeszcze tylko kilka rzeczy do obejrzenia. Tutaj znów mamy ładny obraz naszych faraonów, naszych piramid.

Pamiętając, jak wam powtarzam, że kiedy Izraelici schodzili do Egiptu, te piramidy już stały. W tym momencie stali od stuleci – to jeszcze kilka rzeczy.

Co to jest? Celowo tego nie oznaczyłem. Słyszałem grób. Cóż, jesteś blisko.

Jesteś blisko. To znajduje się w muzeum w Kairze i ma związek ze śmiercią. To prawda.

Chelsea. Trumna, grób, śmierć, ale popchnij to trochę dalej, a będę potrzebować pomocy z twoim imieniem. Jasmine, dzięki.

Ołtarz? Nie, ale wróćmy do pomysłu z grobowcem i trumną. Ach, spróbujmy Tima. Cóż, to zbyt blisko grobowca i trumny, ale prawda, mam na myśli, pracuj dalej nad tym.

Widziałem kolejną wskazówkę. Ożywić. Nie, przepraszam.

Wiem, jestem naprawdę złośliwy. Kristen. Pudełko z kośćmi.

Właściwie, wiesz co? Co ciekawe, nie mamy skrzynek na kości ani ossuariów aż do bardzo małego okna czasowego, przypadającego na czasy Jezusa. Na tak wczesnym etapie nie ma skrzynek z kośćmi, ale ma to związek ze śmiercią. Wiem, kuszące rzeczy.

Nie widać tego naprawdę wyraźnie, ale tutaj na dole jest dziura i zauważycie, że jest to trochę wklęsła struktura. Kalena. Tak, w zasadzie jest to stół do mumifikacji.

A więc łóżko do balsamowania, stół do mumifikacji, jakkolwiek chcesz to nazwać. To bardzo interesujący proces, ponieważ to, co byś zrobił, co oni by zrobili, polegałoby na umieszczeniu tutaj zwłok i zauważeniu, że to wszystko w pewnym sensie spłynęło do środka, a wszystkie te rzeczy, płyny, w trakcie tego procesu ma miejsce, osuszyliby ten konkretny otwór, a następnie dokonaliby tych wszystkich niezwykłych rzeczy, które Egipcjanie mogli zrobić, aby zachować ciała. Wydobywali główne narządy, wyjmowali rzeczy przez nozdrza, część mózgu przez nozdrza, wyjmowali serce, wyjmowali inne tego typu rzeczy, przechowywali je w małych sarkofagach, a potem mieli sposób na zabalsamowanie tych ciał.

Jak powiedziałem pewnego dnia, jeśli pójdziesz do tego muzeum w Kairze, faktycznie możesz zobaczyć całą masę tych mumii, jest tam także Ramzes II. Miał rude włosy, jeśli dobrze pamiętam. W każdym razie kontynuujmy.

Tutaj mamy kolejny interesujący, jeśli chodzi o narrację, którą czytamy w Księdze Wyjścia 5, obraz, ponieważ oczywiście istnieją cegły mułowe pochodzące z bardzo, bardzo długich, długich, bardzo dawnych czasów. Nie pamiętam dokładnych dat tych dat, ale wskazuje to, że wytwarzanie cegieł ze słomy nie jest anomalią w tekście Wyjścia. Robili to okresowo, powiedziałbym, że jest to zwyczaj, i był to ważny proces, ponieważ kiedy słoma rozkładała się, ten rozkładający się materiał w rzeczywistości

czynił glinę bardziej plastyczną, a zatem kiedy wyschły, gliniane cegły wyschły, nie t pękają i rozbijają się, więc proces ten znali dość wcześnie.

Cóż, to nasza mała wycieczka po zdjęciach, przynajmniej do końca dnia. Porozmawiajmy o naszym Bogu Hebrajczyków kontra faraonie w połączeniu z bogami Egiptu i oczywiście, że faraon jest również jedną z tych boskich postaci. Rozdział 5, jeśli masz swój tekst i po prostu przeczytaj trochę tutaj.

Mojżesz i Aaron otrzymali powołanie. Ostatnim razem nam się to udało. Mojżesz udał się z powrotem do Egiptu.

Spotkał się z Aaronem i udali się do faraona w rozdziale 5 wersecie 1 i powiedzieli: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Wypuść mój lud, aby obchodził dla mnie święto w pustynia. Swoją drogą, nie była to niezwykła prośba. Mamy dowody z niektórych tekstów z tamtego okresu, że niektóre z tych grup, które były niewolnikami w Egipcie, grupy azjatyckie, faktycznie poszły i oddały cześć swoim bogom, w związku z czym dla faraona otrzymanie tej prośby od Mojżesza i Aarona nie było pełnym niespodziewana rzecz.

Zwróć jednak uwagę na to, co mówi. Kim jest Pan, Pan, abym był mu posłuszny i wypuścił Izraela? Nie znam Jahwe i nie wypuszczę Izraela, i oczywiście odpowiedź na pytanie, kim jest Pan, zostanie wyjaśniona w dość dramatyczny sposób, gdy rozwiną się te rzeczy, które nazywamy plagami, a jedną z rzeczy, o których myślimy, Dowiemy się, kiedy zaczniemy przyglądać się celom plag. Jednym z powodów plag jest pokazanie faraonowi, kim naprawdę jest Jahwe, ponieważ najwyraźniej aż do tego momentu nie miał on zbyt dobrego pojęcia. W porządku, drugą rzeczą, którą chcę, żebyś miał tutaj na plecach.

Rozdział 5 dość wyraźnie pokazuje, że proces wyzwolenia nie jest szybki i łatwy. Wiesz, czasami oczekujemy, że Bóg będzie działał szybko i łatwo. Kontynuujmy to. Prawie mu to mówimy, ale to nie tak.

Tak naprawdę, na początku, jeśli pamiętacie rozdział 5 i wracając do obrazu, który właśnie widzieliśmy, po tej prośbie faraon zakłada, że ci ludzie mają cały ten dodatkowy czas, mogą sami ciąć słomę i W tym momencie życie Izraelitów właściwie staje się trudniejsze, a nie łatwiejsze, i oczywiście wszystko, co musisz zrobić, to przeczytać trochę między wierszami i zdać sobie sprawę, że jest to bardzo paskudny sposób faraona, aby prawdopodobnie zmusić Izraelitów do zwrócenia się przeciwko Mojżeszowi też się złoszczą, co też robią. Pod koniec rozdziału 5 idą i zabierają się za Mojżesza, a potem on wraca do Pana. Zatem faraon, jak wiecie, utrudnia życie Izraelitom, ale jest to także paskudny sposób nakłonienia Izraelitów do buntu przeciwko przywództwu Mojżesza.

Zamierzam ci zasugerować, chociaż prawdopodobnie nadal będę używał terminu plagi, że w rzeczywistości można je lepiej rozumieć jako znaki. Znaki i cuda, jeśli wolisz. W rzeczywistości jest to termin często używany, gdy to czytamy.

Terminu plaga nie używa się tak często, jak to, że Bóg mówi, że sprawi, że te znaki się spełnią. Więc pomyśl o nich w ten sposób. Oznaki zbliżającego się sądu. To prawda.

Kolejną rzeczą, o której chcę, żebyś pamiętał podczas czytania tego, jest to, że znowu, wiesz, liczę na to, że znasz plagi, prawda? Poznaj ich. Opowiem o niektórych z nich, ale warto po prostu przeczytać tę narrację i poznać je. Zamiast nazywać je nadprzyrodzonymi, są one; są nadprzyrodzone, ale wolę nazwać je hiperprzyrodzonymi i pozwólcie, że wyjaśnię dlaczego.

Bóg jest w to wyraźnie zaangażowany. To na Jego słowo, gdy Mojżesz się modli, zaczynają się i kończą. W porządku, więc jest to określony przez Boga czas i intensyfikacja zjawisk naturalnych i dlatego będziemy je nazywać hiperprzyrodzonymi.

Teraz wystarczy szybko przejrzeć kilka z nich, aby zobaczyć, jak niektóre z nich działają. Jak już mówiłem, Nil wylewał z zadziwiającą regularnością. Zaczęło się w połowie lata, trwało prawdopodobnie do końca września.

Można na to liczyć, ale gdyby doszło do wyjątkowo poważnych powodzi, gdy Nil sprowadziłby wszelkiego rodzaju osady, szczególnie z Nilu Błękitnego, znacznie dalej na południe, w tej wodzie powodziowej byłoby kilka mikroorganizmów, które byłyby właściwie czerwony kolor, co zaobserwowano podczas wyjątkowo wysokich i złych powodzi, a niektóre z tych mikroorganizmów mogą mieć raczej śmiertelne właściwości. Niektórzy sugerują, i można to przyjąć lub zostawić, niektórzy sugerują, że niektórzy uczeni, że kiedy w tekście pojawia się to określenie, woda zamieniła się w krew. Hebrajskie słowo tam oznacza dam i może oznaczać krwistoczerwony kolor, a w Piśmie Świętym jest kilka innych miejsc, w których tak jest. Proroctwo w Księdze Joela, na końcu drugiego rozdziału Joela, mówi o księżycu, który zmienia kolor na krwistoczerwony, OK, zmienia ten kolor, więc może to, co się tutaj dzieje, nie polega na tym, że z twoich żył wypływają dosłowne rzeczy, ale o to właśnie chodzi, cała ta woda w Nilu, ale robi się krwistoczerwona z powodu niezwykle dużej ilości tych mikroorganizmów, które się tam znajdują.

A teraz kolejna interesująca rzecz. Rzekę Nil interpretowano jako krew boga Ozyrysa, który był bogiem podziemi, więc pojawia się wiele ironii, ponieważ ta krew staje się krwistoczerwona i oczywiście zabija wszystkie istoty żyjące w To. Dzieje się coś fascynującego.

Jest to więc atak na wiele różnych sposobów od samego początku. Potem, oczywiście, w miarę rozwoju sytuacji, wiesz, jakie są twoje płazy? Cóż, to żaby, więc żaby wyskakują z Nilu. Mogą.

Ryba nie może uciec. Żaby potrafią. Wchodzą nawet do sypialni faraona.

Cóż, to też jest trochę niejasne, ponieważ żaba była boginią płodności, więc mamy tutaj bardzo interesujący zwrot akcji, ponieważ tekst mówi, że żaby są tak przytłaczające i faktycznie pojawiają się w Sypialni faraona. Cóż, przejdźmy do komarów i much, ale nie zamierzam wspominać o nich wszystkich, ale tylko o kilku, o których chcielibyśmy zanotować. W końcu bydło zostaje zaatakowane i znowu możesz pomyśleć o jakiejś chorobie, która atakuje bydło.

Niektórzy ludzie mówią, że być może coś w rodzaju wąglika, ale w ataku na bydło mają miejsce dwie rzeczy. Są to główne zwierzęta pociągowe, zwierzęta domowe, które mają bardzo wiele wspólnego z gospodarką Egiptu. Mamy więc teraz atak na tym poziomie, oprócz którego były też bóstwa bydłace, Hator, apis .

Były to krowy lub bydło, które w jakiś sposób czczono. Tak więc, gdy widzicie tę powódź znaków, widzicie rozwijający się zestaw znaków. Widzicie jakieś szturchnięcia bogów Egiptu, widzicie pewne zdecydowane ataki na gospodarkę Egiptu.

Powiem jeszcze jedno: cofnę się trochę , kiedy magowie faraona zrobią to samo od nowa, pamiętajcie, że w pierwszych trzech przypadkach będą w stanie zrobić to samo, co Mojżesz i Aaron ? Zasadniczo zadają Egiptowi podwójny cios, ponieważ jeśli powtórzą całą tę powódź od nowa, będzie to po prostu oznaczać, że Egipt zostanie ponownie spustoszony w taki sposób, jak to już miało miejsce. Mogłbym więc odważyć się powiedzieć, że w celu przedstawienia ideologicznego poglądu magowie faraona wyrządzają jeszcze większe szkody swojemu ludowi – co jest w pewnym sensie podstępne.

W każdym razie jest jeszcze kilka rzeczy, o których warto wspomnieć. Niszczycielski grad, a powiedziano nam, że dzieje się to w okresie żniw jęczmienia, czyli w lutym. Widzicie więc dość długi okres czasu w tych znakach, gdy się rozwijają.

A potem, oczywiście, kiedy słońce ciemnieje, coś, słońce było jednym z głównych bóstw. Amun-Re był bóstwem i dlatego jest to kolejny bezpośredni atak. Wreszcie, wraz z zabiciem pierworodnego, jeśli sam faraon był bóstwem reprezentującym wielkiego boga słońca, nastąpił kolejny poważny atak na bogów Egiptu.

Za chwilę wrócimy do tego punktu. W każdym razie to dość długie zestawienie plag i zepsutej natury, hipernaturalne. Wspomniałem przed chwilą, że potrafili to robić egipscy magowie.

Dlaczego? Są to wyraźnie dzieła Jahwe, jak Mojżesz i Aaron wspólnie je wykonują . I to jest konkurs. Dlaczego ci egipscy magowie początkowo są w stanie wykonać niektóre z nich? Trevor, miałeś rękę w górze.

W jaki sposób? Dobry. Żeby był uparty i nie wierzył. Absolutnie.

Pozwólcie, że popchnę to jeszcze trochę dalej. Jeśli spojrzysz na język hebrajski w kontekście zdolności egipskich magów, zobaczysz, że ich praca była owiana tajemnicą. I wiecie, podtekst jest taki, że oni także korzystają ze złowrogich, nadprzyrodzonych mocy.

I nie wykluczamy, że cały ten proces ma ciemną stronę. A więc kiedy rzeczywiście są w stanie zrobić niektóre z tych rzeczy, stwarzają raczej niejednoznaczną sytuację dla faraona. Jego bogowie mogą to zrobić. Ten bóg Hebrajczyków może to zrobić i, jak powiedział Trevor, to sprawia, że jego serce staje się twarde.

Będzie to proces ciągły, o którym teraz będziemy rozmawiać. To ogromne pytanie, ponieważ patrząc na tę serię materiałów od rozdziału 4 aż do rozdziału 13, wielokrotnie powtarzamy odniesienia do zatwardziałości serca faraona. I jeśli można, pozwolę sobie na kilka komentarzy na ten temat.

Swoją drogą, to długa dyskusja. To ważna i bardzo długa dyskusja. Gdy spojrzysz na te narracje i zrobisz o tym w pamięci, zauważysz, że w rzeczywistości używane są trzy odrębne hebrajskie słowa.

Jeden z nich oznacza wzmocnienie, drugi oznacza bycie ciężkim, a jeszcze inny oznacza bycie twardym. A żeby jeszcze bardziej skomplikować sprawę, niektóre z nich są aktywne, inne pasywne, a jeszcze inne refleksyjne. Innymi słowy, faraon zatwardza swoje serce.

Zatem nawet w gramatyce tych narracji widzimy złożoność całej sprawy pomiędzy tym, co Bóg robi w sposób suwerenny, a tym, co robią ludzie w sposób odpowiedzialny. Czy rozumiesz o co mi chodzi? Biorąc pod uwagę złożoność wybranych słów i werbalne formy tych słów, jest to bardzo interesujące studium, które pojawia się wciąż na nowo, gdy widzisz rozwój tej narracji. Myślę, że to zatwardzenie serca występuje około, och, może 15 do 20 razy, ale przy całej tej złożoności faktycznie wbudowanej.

Po drugie, chcę powiedzieć, faraonie, i mam to tutaj w formie kulki, czyniąc ludzi niewolnikami i w tej deklaracji z rozdziału pierwszego, postępujemy z nimi sprytnie, a potem oczywiście zniewolmy ich, mając zamiar ich zabić, a następnie wydając edykt wrzucający chłopców i małych chłopców do rzeki, faraon w dużym stopniu odczłowieczył populację Izraelitów. Miał. Celowo postawił ich w sytuacji, w której nie są w pełni ludźmi z powodu panującego ucisku.

Sugeruje się, że jest to kara ze strony Boga. Faraon postąpił tak z ludem Bożym, który był jego pierworodnym. Dlatego Bóg robi to samo z faraonem i zatwardzając jego serce, uczyni go w zasadzie podczłowiekiem, pozbawionym już wolicjonalnych zdolności do czynienia tego, co słuszne.

Ale zauważcie, że Bóg nie robi tego sam. Faraon, jeśli tak to ująć, tragicznie chętnie współpracuje w tym procesie.

To prowadzi nas szczególnie do trzeciej rzeczy. Choć przesłanie pierwszych kilku plag mogło być dwuznaczne, mógł stwierdzić, że coś, nie wiem, kto jest za to odpowiedzialny. To mogą być moi bogowie, może to być ten. Co się dzieje, gdy dotrzemy do końca serii? Faraon modli się.

Mówi: Wiem, że zgrzeszyłem. Módlcie się za mnie. Zabierz tę zarazę, proszę.

A kiedy już go nie ma, co robi? On zaprzecza. Zatem to zatwardzenie zdecydowanie wskazuje na to, że nie ma on zamiaru wracać do Pana w tym momencie. Zatem, ale powtarzam, jest to długi, długi proces i oczywiście zawdzięczamy mu znacznie więcej rozmów.

Czy masz jakieś pytania lub uwagi, zanim przejdziemy dalej? Te trzy słowa to kaved , co oznacza być ciężkim, co, nawiasem mówiąc, jest bardzo interesującym słowem w kontekście egipskim, ponieważ w tym momencie skomentuję, Wairo , tylko dla zabawy. W całej idei sądu na scenie egipskiej, kiedy ktoś umarł, wiecie, co wydarzyło się w Egipcie? Tak, były łuski i twoja dusza została zważona na piórku. Zatem cała koncepcja ważenia i wagi była tutaj naprawdę ważnym kontekstem.

Więc to był jeden z nich: być ciężkim. Dlatego serce będzie tam ociążałe w kontekście egipskiej sceny sądu

. Drugi ma być mocny, co ciekawe, hazak .

Trzeci to po prostu być twardym, kasha, kashaya . Więc to są te trzy. Tak, Imbir.

Masz na myśli, dlaczego Bóg to wszystko rozwinął? Pozwólcie, że to zatrzymam, aby przejść do celów plag, a jeśli nie będzie to dla was odpowiedzią, wtedy wrócimy i uporamy się z tym. Jedną z rzeczy, które to robi, coś, pozwólcie, że przejdę do celów plag, w porządku, a potem możemy wrócić do tego, co akurat jest tutaj. Dziękuję, idealne przejście.

To konfiguracja. Faraon dość bezczelnie powiedział, jak wskazaliśmy w rozdziale 5, kim jest Pan? Co ciekawe, będzie to jeden ze sposobów, w jaki Bóg pokazuje faraonowi, kim jest. Pozwól, że przeczytam ci 914.

Nie jest to jedyne miejsce, ale prawdopodobnie to jest najbardziej pomocne. To jest w środku czegoś, co Pan mówi do Mojżesza, aby powiedzieć faraonowi: wypuść mój lud, aby mogli mi oddać cześć. Oto werset 14. Inaczej tym razem ześlę całą siłę moich plag na ciebie, na twoich urzędników i na twój lud, abyście wiedzieli, że na całej ziemi nie ma nikogo takiego jak ja.

Zatem częścią odpowiedzi na to pytanie (wróć może także do dalszych odpowiedzi) będzie to po prostu ciągły materiał dowodowy, który będzie pakowany w kontekście konfrontacji bogowie, aby w przeważającej mierze zademonstrować w każdej sferze faraonowi, który powiedział: „Kim jest Pan?” Teraz on się dowie i Egipt też się dowie. Więc to może być część odpowiedzi. Po drugie, nie tylko w tym samym kontekście Bóg mówi „wiesz co”, ale słowa tego wykraczają daleko poza to.

Zacznę od wersetu 15, ponieważ może on poruszy trochę więcej kwestii pytania Gingera. Mógłbym już wyciągnąć rękę i uderzyć ciebie i twój lud zarazą, która zetrze was z ziemi. Wiesz, Bóg mógł to zrobić, ale w swojej suwerennej mądrości ma na myśli więcej rzeczy.

Przeczytajmy werset 16. Wskrzesiłem cię właśnie po to, aby pokazać ci moją moc i aby moje imię było rozstawione po całej ziemi. Innymi słowy, będzie to tak dramatyczny rozwój Bożej mocy w sferze naturalnej, szczególnie z konsekwencjami dla sfery nadprzyrodzonej, że wszyscy się o tym dowiedzą.

I mamy na to nawet wskazówki w Piśmie Świętym. Kto jest ojcem Sefory? Przyjdzie, gdy usłyszysz, co się stało, prawda? Co się stanie, gdy ludzie dotrą na ląd? Jeszcze tego nie badaliśmy, ale w przyszłości będzie to futro, jak pokolenie, a oni podbiją Jerycho. A kim jest kobieta, która zostaje oszczędzona? Czy ktoś zna to ze szkółki niedzielnej? Rachab.

Jasne i co ona mówi? Słyszeliśmy, co uczynił wasz Bóg. A potem, gdy po stuleciach Izraelici walczą z Filistynami, co mówią Filistyni? Wiemy, że istnieje tradycja dotycząca waszego Boga i tego, co zrobił Egipcjanom. Parafrazuję, ale rozumiesz, o co chodzi. To słowo ma zasięg daleko i szeroko, przekracza granice geograficzne i faktycznie przekracza granice czasowe.

I faktycznie staje się to paradygmatyczne, ponieważ Bóg naprawdę dokonuje wybawienia od straszliwego zła ciągłego nękającego grzechu, który reprezentuje dla nas cały ten czas w Egipcie. No cóż, pociągnijmy trochę dalej. Izraelici również potrzebują odrobiny zachęty, abyście mogli opowiadać swoim dzieciom i wnukom, jak surowo postępowałem z Egipcjanami i jak dokonywałem wśród nich moich znaków, abyście wiedzieli, że Ja jestem Pan.

Innymi słowy, Jahwe, wracając do rozdziału trzeciego i tego, co zrobiliśmy o wiele za szybko ostatnim razem, Jahwe jest imieniem przymierza z Bogiem dla nich. Jestem tym, kim jestem. Będę kim będę.

Jestem twoim niezawodnym, miłującym przymierze Bogiem. A teraz zamierza działać w ich imieniu. Zatem plagi pokażą to w bardzo realny sposób, któremu nikt nie będzie w stanie zaprzeczyć.

Nie mogę powiedzieć, że to nie jest dzieło Boga. Cóż, jeszcze kilka i to jest dość duże. Rozdział 12 zawiera interesującą deklarację.

Tej samej nocy przejdę przez Egipt i zabiję każdego pierworodnego, większość ludzi i zwierzęta, i wydam sąd na wszystkich bogów Egiptu. Oczywiście kończy się to uderzeniem faraona w pierworodnego faraona, który, jak mówiłem już około trzy razy, zostanie uznany za boskiego, gdy obejmie tron. Ale jak już widzieliśmy w kilku małych wskazówkach, które ci dałem, cała seria tych znaków pokazuje coś o bogach Egiptu i z pewnością sprowadza na nich sąd od samego Jahwe.

Zatem cała scena jest ustawiona tak, aby pokazać, że Bóg w tym kosmicznym kontekście jest daleko i ponad tym, co mamy w całym egipskim panteonie. Cóż, jeszcze jedno. Co mam tutaj na myśli? Zapowiedź eschatologiczna.

Co powiedziałaś, Chris? Czasy ostateczne, prawda? Jak to działa? Innymi słowy, w jaki sposób te plagi pomagają nam patrzeć w przyszłość na czasy ostateczne lub są jakkolwiek zapowiedzią lub zapowiedzią? Czytaliście Nowy Testament, prawda? Kristen. Cóż, to prawda i jest to dobra zasada teologiczna.

Bóg zawsze zwycięży, ale wiesz co? W pewnym sensie odkop wspomnienia z Nowego Testamentu. Objawienie. Co jest w Księdze Objawienia? Zuzanna.

Jest. I? Dużo ucisku. I? Rzeczy podobne do zarazy.

Dobry. Jak na przykład? Nastąpi ciemnienie ciał astronomicznych. To prawda.

Czy pamiętasz coś jeszcze z Księgi Objawienia, Chris? Cóż, mamy czterech jeźdźców apokalipsy, chociaż nie mamy czterech jeźdźców kłusujących po Egipcie i nic nie robiących. Czy jest coś innego, co ma jaśniejsze i bardziej szczegółowe powiązania? Nie żebym lekceważył cokolwiek, co powiedziałaś, ale możemy być jeszcze bardziej konkretni. Katie.

Jest tam kilka bardzo znaczących wzmianek o szarańczy, wirującej wodzie, a zwłaszcza o gradzie, który mamy. A potem w rozdziale 11 jest wzmianka o dwóch, cóż, są oni nazywani świadkami i nie są wymieniani, ale z pewnością brzmią, jakby mogli odnosić się do myśli, które możemy mieć. Czy dojdiesz do tego, że próbuję być

tutaj nieco dwuznaczny? Mogą jednak pojawić się pewne aluzje do Mojżesza i Eliasza, o tym mowa w rozdziale 11.

I oczywiste jest, że widzimy pewne kataklizmiczne czasy ostateczne i znaki zbliżającego się sądu Bożego i masz całkowitą rację, łącząc je z przewracającymi się czasami gniewu. To jest więc rodzaj poczucia plag. Ginger, czy to trochę pomogło, zwłaszcza w pierwszym i drugim przypadku? OK, dobrze.

No cóż, kontynuujmy. Mam jeszcze kilka rzeczy do zrobienia. Pascha.

Doktor Wilson zwraca na to uwagę i inni uczeni również to podkreślają, ale czytaliście doktora Wilsona, że kiedy myślimy o całej idei pominięcia, no wiesz, muszę coś powiedzieć, jest to hebrajskie słowo, Pesach, a jeśli masz żydowskich przyjaciół, jeśli chodzi o okres wokół Paschy, a oni obchodzą Paschę, to będą obchodzić Pesach. I to jest rzeczownik, który pochodzi od hebrajskiego słowa, które oznacza zwierzę ofiarne. Forma czasownika jest używana bardzo rzadko, ale pojawia się w tym rozdziale i pojawia się w 31. wersecie 5. rozdziału Izajasza, co pomaga nam pomyśleć trochę o tym, co to właściwie oznacza, ponieważ czasami mam na myśli słowo Pascha implikuje Paschę i może powinniśmy to nieco bardziej rozpakować i uchwycić dodatkowe znaczenie.

Pozwólcie, że przeczytam wam wersety 12 i 13 oraz werset 23, spróbuję wyciągnąć z tego pewne konsekwencje, a następnie szybko przejdę do 31. rozdziału Izajasza. Ale przede wszystkim przejdźmy do rzeczy. Przeczytałem już dla ciebie werset 12, ale muszę się do tego zabrać.

Tej samej nocy przejdę przez Egipt, zabiję każdego pierworodnego i wydam sąd na wszystkich bogów Egiptu. Oto werset 13. Krew będzie dla ciebie znakiem.

OK, właśnie zabrali baranka paschalnego, posmarowali krwią soczewicę w odrzwiach i tak dalej. Krew będzie dla was znakiem na domach, w których będziecie. Teraz słuchaj uważnie lub czytaj uważnie.

Kiedy zobaczę krew, zrobię to. Cóż, to Pesach. A twój NIV mówi: Ominę cię. Żadna niszczycielska plaga nie dotknie cię, gdy uderzę w Egipt.

Teraz przeczytam werset 23, a potem porozmawiamy o tym trochę więcej. Kiedy Pan przejdzie przez ten kraj, aby pobić Egipcjan, zobaczy krew, to będzie trzecia osoba, ale właśnie przeczytaliśmy pierwszą osobę. On zobaczy krew na górze i po bokach ościeżnicy i On dokona Pesach na tych drzwiach.

NIV mówi: przejdź przez te drzwi. Ale teraz posłuchaj następnej klauzuli, która jest naprawdę ważna. On nie pozwoli, aby niszczyciel wszedł do waszych domów i was poraził.

Zatem nie chodzi tylko o to, och, dotrzesz do tego odrzwia lub tego domu, który ma krew na soczewicy i odrzwiach, i przeskoczysz ten, Paschę. Ale zauważcie, w pewnym sensie Sam Pan, który zarówno niszczy, jak i strzeże, będzie powstrzymywał niszczyciela przed wejściem i zabranie pierworodnego w tym domu. Dostajesz zdjęcie? A tak na marginesie, na podstawie 31 rozdziału Izajasza, jeśli nie rozumiem, proszę pytać, ale skierujemy się szybko do 31 rozdziału Izajasza.

To dość ważne połączenie. Jedną z rzeczy, które odkrywamy, gdy zaczniemy rozmawiać o poezji hebrajskiej, co zrobimy za około miesiąc, jest to, że poezja hebrajska, w przeciwieństwie do naszej poezji, która ma rym i rytm, hebrajska poezję charakteryzuje przede wszystkim paralelizm, co w nadmiernym uproszczeniu oznacza to. Pierwsza linijka dowolnego słowa, jak powiedziałem, nadmiernie ją upraszczam, ale kiedy złożysz oświadczenie w pierwszym wierszu, następny wiersz w jakiś sposób będzie odpowiedzią na to stwierdzenie, albo poprzez powtórzenie tej myśli, nazywa się to synonimem paralelizm, czy może mówiąc odwrotnie, paralelizm antytetyczny.

To dwa najbardziej oczywiste. Tak się składa, że mamy klasyczny przypadek synonimicznego paralelizmu w poezji Izajasza i tak się składa, że mamy go w wersecie, który dla was zanotowałem. Pozwól, że przeczytam ci werset piąty.

Jak ptaki unoszące się nad głową, Pan Wszechmogący będzie osłonić Jerozolimę. OK, unoszę się, tarcza. Przeczytajmy teraz następny, bo staje się on jeszcze bardziej wyraźny pod względem równoległości.

Będzie go chronił. Czy masz to przecucie? Ochroni go przed czymś, co może być złe, i dostarczy to. W następnym wierszu będzie pesah , równolegle do tarczy. Najlepiej więc powiedzieć, że będzie go chronił, a następnie uratuje, uratuje, będąc równoległym do dostarczenia.

Czy rozumiem to? Opierając się na tym konkretnym fragmencie, widzimy bardzo wyraźną implikację czasownikowej formy ochrony, a teraz musimy po prostu sprowadzić to z powrotem do tego, co robimy, czytając Księgę Wyjścia 12, a Bóg mówi: , ta krew na nadprożach i odrzwiach będzie chronić. Tak, on też to pominie. Wszystko tam jest, ale będzie chronić ludzi, którzy są w środku.

Teraz wszystko, co musisz zrobić, to pomyśleć trochę o tym, do czego apostoł Paweł zmierza w 1 Liście do Koryntian 5, nazywając Jezusa naszym barankiem paschalnym, prawda? Oczywiście istnieje wiele tych powiązań i jestem pewien, że wspominałeś o nich w Nowym Testamencie. Za chwilę zrobię ich więcej, ale jest tu kilka niezwykle uwag. Czy mówię pogarda? Tak, wiem.

Niezwykłe zapowiedzi tego, czego Jezus dokonuje podczas ukrzyżowania, wisząc na krzyżu z przelaniem krwi i biorąc całą tę ofiarę, ucieleśniając to wszystko w sobie i

chronić swój lud, który jest w jego domu. Zatem jest to piękny obraz. To nie wszystko, co chcemy na ten temat powiedzieć.

Za chwilę do tego wrócimy, ale jeszcze kilka rzeczy. Jedną z rzeczy, którą zauważycie, pozwólcie, że przytoczę je tutaj w miarę rozwoju Księgi Wyjścia 12. Jeśli to czytacie, macie tego obraz, widzicie dwie rzeczy dziejące się w Księdze Wyjścia 12. Są instrukcje dotyczące tego, co robić tej nocy w Egipcie, a następnie są one powiązane z instrukcjami dotyczącymi tego, co robić podczas obchodzenia tego święta przez nadchodzące stulecia.

Tak więc, jedna to Pascha w Egipcie, druga to coroczne obchody, trzeba przeczytać i połączyć te dwie rzeczy, a potem dostrzec pewne interesujące zmiany w podejściu, i dlatego mamy tutaj obie te rzeczy. Pamiętacie, podczas Paschy w Egipcie tej nocy, tej, na którą się przygotowywali, 10-go dnia wzięli baranka, a następnie 14-tego dnia mieli go zabić i oczywiście, baranek miał być bez skazy, co też nam coś mówi, jeśli chodzi o nazywanie Jezusa Barankiem Bożym, ale w każdym razie główny nacisk położony jest na baranka i tę uroczystość oraz przelaną krew baranka, i ochronne skutki tej przelanej krwi. To właśnie na tym skupia się najwięcej uwagi podczas tej szczególnej nocy w Egipcie.

Tak, to prawda, jedzą gorzkie zioła, które są oznaką goryczy ich niewoli, i w pośpiechu wychodzą, bo chleb nie może wyrosnąć. Stanowią one część obchodów, ale główny nacisk położony jest na baranka, więc jeszcze raz zwracam do was uwagę, Jan 129, co mówi Jan 129? To niezwykle fragment, gdy zaczynamy Ewangelię Jana. To Jan Chrzciel, cytowany przez Jana Apostoła, mówiący: Oto Baranek Boży.

Pamiętasz ten? Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. Ta figurka baranka może zawierać coś więcej niż tylko baranka paschalnego. Może to oznaczać baranka ofiarnego, ofiarę za grzech itp., ale prawdopodobnie jest to również w to wbudowane, a potem oczywiście 1 Koryntian 5, o którym właśnie wspomniałem, Chrystus, nasz Baranek Paschalny, zostaje zabity.

Za chwilę wrócę do tego fragmentu i Peter dokona tego samego skojarzenia. Co ciekawe, kiedy dotrzemy do corocznych obchodów, akcent nieco się zmienia i tak naprawdę ci z Was, którzy mają żydowskich przyjaciół, no wiecie, jeśli są religijni lub pobożni, może nawet jeśli są nie dlatego, że Pascha jest tak ważna, wiesz, obchodzą Paschę co roku, ale nie idą na ubój baranka, prawda? To zniknęło. Świątynia zniknęła.

Akcent nieco się zmienił. Po pierwsze, ważne jest, aby powiedzieć to swoim dzieciom. To powtarza się w tych instrukcjach.

Przekazujcie to dalej, z pokolenia na pokolenie. Jeśli więc wybierasz się na święto Paschy, najmłodszy chłopiec pyta: Czym ta noc różni się od pozostałych? Czym ta noc

różni się od każdej innej nocy? Tak zaczyna się opowieść o Paschu, ponieważ opowiadacie to swoim dzieciom. Nie tylko to chcę podkreślić.

Prawdziwym rozwiązaniem dla ludzi, którzy są dzisiaj spostrzegawczy, i było to prawdą przez wieki, było pozbycie się zakwasu, OK? Wiesz, moi całkiem świeccy żydowscy przyjaciele myślą o tym jak o wiosennych porządkach, ale pozbywają się zakwasu, ponieważ kwas symbolizuje grzech. I znowu, jak wiecie z Nowego Testamentu, a zwłaszcza z Ewangelii, wiecie, zakwas faryzeuszy, ich obłudą. Jezus ma na ten temat wiele do powiedzenia.

A potem wracając do fragmentu z 1 Koryntian 5, kiedy Paweł mówi: Pozbądź się tej osoby, która dopuszcza się kazirodztwa w twoim kościele, a ty po prostu klepiesz ją po plecach i mówisz: W porządku. Jesteś częścią wspólnoty. Mówi: Pozbądź się kwasu.

Pozbądź się grzechu. Pozbądźcie się kwasu, bo Chrystus, nasz baranek paschalny, został zabity. Zatem zakwas wyraźnie reprezentuje grzech.

Dlatego też, w miarę jak obchodzenie Paschy przechodzi przez pokolenia, cała ta koncepcja symboliki grzechu i zakwasu staje się bardzo znacząca i ważne jest pozbycie się jej. Cóż, także rozdział 13 Księgi Wyjścia. Tak, przykro mi, Becca.

Zacząć robić. Tak, pytanie brzmi: co mam na myśli mówiąc zakwas? To drożdże. To drożdże.

Tak, to samo. I nie jestem pewien, może nawet NIV tłumaczy to jako drożdże w kilku tych fragmentach, ale to właśnie ta substancja sprawia, że rosną. Chleb praśny to sposób, w jaki zwykle go nazywamy, w przeciwieństwie do chleba niekwaszonego .

Dobry. Dziękuję. Dziękuję.

Coś jeszcze? Chcę mieć w tej kwestii jasność. To bardzo ważne z teologicznego punktu widzenia. Sara, Sara.

Kiedy wypada Pascha? To się zmienia. Nie zawsze pasuje to do naszego kalendarza, ponieważ nadal określają to kalendarz księżycowy. W tym roku ktoś mi pomógł.

Prawdopodobnie jest połowa kwietnia. OK, poznaj kilku ludzi i ciesz się świętem Paschy. Swoją drogą, powinienem to powiedzieć.

Ogólnie rzecz biorąc, na North Shore panuje bardzo fajny międzywyznaniowy seder. Miej na to oczy szeroko otwarte. Prawdopodobnie będzie ogłoszona w internetowych wiadomościach studenckich.

Doktor Wilson odegrał główną rolę w rozpoczęciu tej sprawy. Zwykle uczęszcza na nie spora grupka studentów Gordona i jest to wspaniałe doświadczenie. Przekonasz się, że to nie jest uroczyste święto. Wszędzie biegają dzieci i po prostu dobrze się bawią, ponieważ Pascha jest teraz świętem ze względu na całą ideę odkupienia.

Ale oni przeczytali tę historię. Jedzą to wszystko, wiesz, macę, gorzkie zioła i tym podobne. Jeśli o tym usłyszymy, poinformujemy o tym.

W porządku, dziękuję. Coś jeszcze? Rozdział 13 Księgi Wyjścia również mówi o znaczeniu pierworodnego i pozwólcie, że poruszę tutaj kilka kwestii. Izrael, jak już mówiłem, był pierworodnym Boga.

Ta cała sprawa z miarką, ponieważ faraon uciskał pierworodnych Bożych, Bóg będzie uciskał pierworodnych w całym Egipcie, w całym Egipcie, wszystkich Egipcjanach i nie tylko uciska, ale odbiera im życie. Aby symbolizować tę całą niezwykle ważną kwestię, Izraelici mieli poświęcić Panu swoich pierworodnych, co jest częścią tego, co zostało powiedziane w rozdziale 13. Jedną z interesujących kwestii jest to, że kiedy to poświęcenie miało miejsce, oczywiście istniał proces odkupienia, tj. odkupienia.

Czytałeś już rozdział o odkupieniu w Youngblood? Jeśli jeszcze tego nie zrobiłeś, pojawi się już wkrótce. I cała idea odkupienia, jak wiecie, uważamy odkupienie za podstawowy termin teologiczny. Jezus odkupił mnie od moich grzechów, ale cała idea tego w społeczeństwie izraelskim pierwotnie opierała się na kontekście ekonomicznym, kontekście społeczno-ekonomicznym.

Odkupiłeś kogoś. Kupiłeś coś w zamian. Można było kogoś wykupić z niewoli i istniał termin: odkupienie.

Jest to więc zakup. Płaci cenę za odkupienie i oczywiście stamtąd czerpiemy nasze pomysły na ten temat, a także naszą koncepcję teologiczną na ten temat. Pascha jest ciekawym świętem, ponieważ zmienia miejsce.

Zaczyna się od domowego festiwalu. Dowiesz się tego czytając Exodus. Kiedy świątynia zostanie zbudowana w Jerozolimie, stanie się to głównym świętem w świątyni, a tak naprawdę jest dwóch królów, bardzo ważni królowie, którzy przeprowadzają reformy dla swojego ludu.

Jednym z nich jest Ezechiasz, a drugim Jozjasz i będziemy je studiować. W każdym przypadku centralnym punktem ich reformacji było obchodzenie Paschy, jej centralny element, ponieważ Pascha była świętem, podczas którego pamiętali, że Bóg wybawił ich z niewoli grzechu. Więc my też o tym pomyślimy, ale patrząc w przyszłość, mamy już ten cały pomysł.

W porządku, ścigamy się. Należy pamiętać tylko o kilku szczegółach, zwłaszcza z końca rozdziału 12 i przejścia do rozdziału 13. Tekst mówi nam, że byli tam przez 430 lat.

Długo. Czy pamiętasz, co mówi Księga Rodzaju 15, kiedy przymierze zostało zerwane z Abrahamem? Za 400 lat twoi ludzie będą zniewoleni w tej ziemi, a nie we własnym kraju. To oczywiście okrągła liczba.

Wspomnialiśmy tutaj o naszym konkretnym modelu 430. Zauważ, że wychodzą bogaci. Już w rozdziale 4 Pan powiedział Mojżeszowi, że kiedy nadejdzie czas, twoje kobiety zapytają swoich sąsiadów, a oni uzyskają bogactwo na wynos.

A potem, kiedy odchodzą, dzieje się coś takiego. Dostają to wszystko od swoich sąsiadów, którzy dają im bogactwo, różne rzeczy. A tekst mówi, że jeśli czytasz swój NIV, jest napisane, i splądrowali Egipcjan.

To interesujące słowo. I znowu, nie będę się nad tym rozwodzić, ale po prostu to wyrzucę. Hebrajskie słowo może również oznaczać wybawienie.

To nie jest Saul. Niektórzy sugerują, że choć można to rozumieć jako grabież, w końcu w starożytności, gdy toczy się bitwy, zwycięzcy plądrują przegranych. To była część całej bitwy.

Można to więc rozumieć jako grabież. Armia Boga, Jego lud, plądruje Egipcjan lub przegranych. Ale być może można to też zrozumieć w inny sposób.

Być może dzieje się tutaj tak, że Egipcjanie dostrzegają, że Bóg Hebrajczyków jest w rzeczywistości Bogiem dość potężnym. I być może, w ich mniemaniu i światopoglądzie, płacą temu Bogu, aby wydostał stąd Izraelitów i zostawił nas w spokoju. Niektórzy sugerują, że moglibyśmy chcieć to trochę zrozumieć jako wybawienie Egipcjan od wszelkich przyszłych potencjalnych plag.

Tylko myśl. Możesz o tym pomyśleć, zobaczyć, co ci się podoba. Możesz iść w obie strony.

Jednak w tym miejscu muszę opowiedzieć zabawną historię. Jakieś pięć czy sześć lat temu, myślę, że to było teraz, rząd egipski – i to jest – nie żartuję. Rząd egipski faktycznie zamierzał wnieść sprawę na arenę międzynarodową, aby zmusić Izrael do zwrotu równoważnej kwoty pieniędzy.

Czy słyszałeś tę historię? Równa suma pieniędzy, jaką zabrano Izraelitom z Egiptu. Nie próbuję być zabawny. To znaczy, naprawdę mieli zamiar wnieść sprawę, ale wiesz, co się stało? No dalej, Saro.

Tak, dokładnie. Odpowiedź była w porządku. Obliczmy równowartość wynagrodzenia i możesz nam dać tyle pieniędzy, aby zrekompensować 600 000 walczących żołnierzy i wszystkich ludzi, którzy mogą w tym uczestniczyć, chociaż ta liczba też jest interesująca, przez 430 lat.

Chętnie to zrobimy. A potem to wszystko po prostu umarło. Nic więcej nie zostało powiedziane.

W porządku. Kontynuacja. Aha, zapomniałem o kościach Josepha.

Mała uwaga. To koniec rozdziału 13. Idąc, zabrali ze sobą kości Józefa.

Co wydarzyło się w 50. rozdziale Księgi Rodzaju? Józef kazał im złożyć ślub. Złóż przysięgę. Kiedy stąd wyjdiesz – innymi słowy, był pewien, że Bóg rzeczywiście przyniesie im wybawienie.

Kiedy stąd wyjdiesz, musisz zabrać ze sobą moje kości. Więc tak. Odchodzą, spełniając tę przysięgę.

Cóż, wyszli z Exodusu. Za chwilę zerknę na mapę. Mamy ochronę chmury i ognia.

Innymi słowy, Bóg objawia tam swoją opiekuńczą obecność wobec nich. To pilna podróż. Na początku poruszają się dzień i noc.

Zatem Bóg jest z nimi w obu przypadkach. I oczywiście, kiedy dochodzi do tej dramatycznej sceny na brzegu Morza Trzciny, on nawet trzyma Izraelitów z dala od Egipcjan. Kiedy przekraczają morze – rozdział 14.

Jeśli tego nie zauważyłeś, wróć i zauważ to. W tekście wyraźnie podkreślono, że jadą po suchym łądzie. O możliwej lokalizacji Morza Trzciny opowiem za chwilę.

Nawet jeśli nie było to głębokie Morze Czerwone, to było w nim tyle wody, że gdy wszystkie ściany wody wrócą na armię egipską, zostaną przytłoczeni. Ale Izraelici przeszli po suchej ziemi. I warto o tym pamiętać.

No cóż, oczywiście i tutaj mamy pewne zastrzeżenia. Nie możemy i nie powinniśmy uciekać od tych przeczuć.

Ale pomyśl teraz o podobieństwach. Powtórzę: jeśli czytałeś Nowy Testament, wiesz, jak Jezus żyje lub ucieleśnia się w swoim życiu jako istota ludzka, jako Bóg-Człowiek. Ucieleśnia doświadczenia narodowego Izraela.

Dlatego Izrael przekracza morze. Spędzają czas na pustyni. I jak się przekonamy, ten czas na pustyni jest czasem prawdziwej próby.

Podobnie Jezus zostaje ochrzczony, a następnie przejdzie do pewnego rodzaju porównania z Izraelem i czasem pokusy. Cóż, dochodząc do 15. Księgi Wyjścia, śpiewana jest pieśń. Inaczej mówiąc, całą tę prozę, wspaniałe wydarzenia, które miały miejsce, teraz Mojżesz ujął w pieśń.

A jeśli przeczytasz ten rozdział uważnie, wydaje się, że na końcu rozdziału Miriam będzie również zaangażowana w nauczanie tej samej piosenki, ponieważ zaczyna ją śpiewać od nowa. Interesujące w tej piosence jest to, że podkreśla ona, że Bóg jest królem. Jego królestwo jest wieczne i przekonamy się o tym pod koniec piosenki, co oczywiście przypomina nam o całej idei teokracji, o której będziemy głębiej mówić.

To również nawiązuje do tematu Youngblood, rozdział. Należy jednak pamiętać, że mówiąc o teokracji, mówimy o całym rządzie pod kontrolą Boga. W tym kontekście Bóg jest królem.

To, co robi ta piosenka, jest naprawdę interesujące. Rozpoczyna się od rozmowy o tym, jak Bóg wybawił Izraela z rąk faraona i jego armii. Całe wybawienie w przeszłości, jak faraon się wywyższył i przechwalał, a te rzeczy stały się niczym.

Ale potem jest przełącznik. Myślę, że to samo dotyczy wersetu 11, ale wiesz co? Upewnijmy się. Werset 13, przepraszam. Werset 12 mówi: Wyciągnąłeś swoją prawicę, a ziemia ich pochłonięta; wróciły na nie wody.

Teraz, zaczynając od wersetu 13, przechodzimy do przyszłości. Zwróć uwagę, że jest tam mowa o tym, że będą mieli do czynienia z ludem Filistei, wodzami Edomu, przywódcami Moabu i ludem Kanaanu. Kiedy już uporamy się z tymi ludźmi, jest to spojrzenie w przyszłość, a następnie mówi: Ty, Boże, sprowadzisz swój lud i zasadzisz go na górze swojego dziedzictwa, nie mogąc się doczekać założenia Jerozolimy.

Zatem obietnice na przyszłość, deklaracje dotyczące przeszłości, kończące się wersem 18, Pan będzie królował na wieki wieków. Oto wspaniała pieśń pochwalna. Spójrzmy trochę na mapę.

Ludzie żyją głównie w Izraelu, w Goszen, czyli w okolicy naszej delty. Hebrajskie wyrażenie przetłumaczone na „Morze Czerwone” w rzeczywistości oznacza „Morze Trzcin”. Ogólna myśl jest taka, że prawdopodobnie odnosi się to do obszaru tutaj, który był ogromnie bagnisty.

Swoją drogą pomysł jest taki, że poziom wody był wtedy znacznie wyższy. Mamy tu więc brzeg Morza Czerwonego, który mógł przedostać się do bardziej rozległych bagien w tym obszarze. Tylko gdzie to jest, nie wiemy.

Tekst mówi nam, że Bóg nie chciał, aby przechodzili przez Filistynów. To byłaby ta czerwona linia tutaj. Pamiętacie Międzynarodową Autostradę Nadbrzeżną? Trzymaj ich z dala od tego.

Nie są gotowi pójść tą drogą. To tylko szmata, banda niedawno uwolnionych niewolników. Więc on ich poprowadzi tu, a potem, oczywiście, sprawi, że będą sprawiać wrażenie zdezorientowanych, więc faraon wyjdzie i wykona ostateczny atak.

W końcu przeszli przez prawdopodobnie ten bagnisty obszar. I nie mam zamiaru w żaden sposób umniejszać mocy cudu, kiedy to mówię. Jeśli spróbujesz przejść przez bagno o wysokości od ośmiu do dziesięciu stóp, porośnięte papirusowymi trzcinami i nie wiadomo, ile tysięcy ludzi, wiesz, nie jest to łatwe.

Jeszcze raz powtórzę to, co powiedziałem wcześniej. Przeszli po suchej ziemi, co jest niewątpliwie cudownym wydarzeniem.

Kiedy już się przedostaną, zasadnicze pytanie brzmi: dokąd idą? Istnieje co najmniej 11 różnych propozycji dotyczących lokalizacji góry Synaj. Niektórzy ludzie umieszczają go nawet tutaj, w rejonie, który według nich jest Midianem. I jest to, wiesz, głupia propozycja, ale możesz o niej przeczytać w Internecie, jeśli chcesz.

Facet nazywa się Ron Wyatt. Zaproponował to. Niektórzy ludzie umieścili to w tym obszarze, ponieważ tutaj są góry.

Moje ulubione miejsce, choć nie poszłabym tam na matę, znajduje się w południowej części półwyspu Synaj z kilku powodów. Dlatego właśnie mam tam białe strzałki, prawda? Jest odizolowany. Wiesz, Bogu zajmie rok, zanim ukształtuje ich w naród.

To bardzo odizolowany region. Jakie jest lepsze miejsce, aby to zrobić? To dramatyczny region. Za chwilę pokażę zdjęcia.

Być może już coś zrobiliśmy. Ma pewne źródła wody, w przeciwieństwie do tej części tutaj, zwanej Eti, która jest rozległą, straszliwą dziką przyrodą. Istnieją co najmniej pewne źródła wody, które można oczywiście powiększyć dzięki zaopatrzeniu Bożemu, tak jak On to robi.

Nawet w tej części istnieją różne możliwości w odniesieniu do góry Synaj. Nie wiem dokładnie, ale przynajmniej zaproponowałbym, z powodów, które przed chwilą zasugerowałem, że być może warto pomyśleć o południowej części miasta. Przyjrzymy się niektórym testom na pustyni i jeśli będziemy mieli czas, pokażę wam jeszcze kilka zdjęć Synaju.

Kiedy już przeprawią się przez Morze Trzcin, ile czasu upłynie, zanim sprawy zaczną się psuć? Koniec rozdziału 15 Księgi Wyjścia. Miesiące, lata, tygodnie, trzy dni. Trzy dni.

Z całym szacunkiem, a przy okazji, wiecie, rozmawiałem z niektórymi z Was, także na zajęciach. Musimy widzieć siebie w Izraelitach. Naprawdę.

Ludzie się nie zmieniają. Po trzech dniach na Synaju, mniej więcej w kwietniu, w ciągu dnia może być gorąco. Trzy dni bez wody dla całej grupy ludzi mogą być przerażające.

Naprawdę tak jest, zwłaszcza gdy pojawiaasz się w jakimś miejscu i gdy czytasz tekst, woda nie jest świeża – jest gorzka.

Ponownie, gdyby obszar na północ od tej konkretnej Zatoki Sueskiej był bagnem, można zrozumieć, dlaczego byłoby gorzkie. Byłaby sól, która przenikałaby, w pewnym sensie wsiąkała w ten region. Natrafiają więc na gorzką wodę.

Bóg sprawia, że jest ono słodkie, gdy Mojżesz wrzuca w nie laskę. Rozdział 16, bardzo ważny rozdział, bo teraz są głodni, a Bóg zaopatruje w niezwykle sposób. Dostarcza im mannę.

Notabene, przepiórka też pojawia się w tym kontekście, ale przepiórki mają mniejsze znaczenie, bo wydają się być sezonowe. A tak na marginesie, nadal istnieją wzorce migracji tych ptaków przez Półwysep Synaj, ale ich pobyt nie trwa długo. Pojawia się ponownie w 11 rozdziale Liczb.

Manna jest codziennym zaopatrzeniem od Boga dla ludzi, jest więc niezwykle zaopatrzeniem i ma nawet wbudowane przestrzeganie sabatu. A teraz, warto zauważyć, że czasami my, cóż, niektórzy z nas trochę się denerwują tą ideą Sabatu. W pewnym sensie lubimy wyrwać się od tego i pracować siedem dni w tygodniu, ponieważ czujemy się zobowiązani, aby odnieść sukces.

Ale pomyśl o czym? Będziemy więcej mówić o szabacie, kiedy będziemy mówić o Dziesięciu Przykazaniach, więc to nie wszystko, co powiem na ten temat, ale pomyślcie o tym, jak zniewoleni ludzie, którzy przez całe życie pracowali siedem dni w tygodniu, pomyślą, jak odpowiedzieliby na dar sabatu. To właśnie się dzieje i dlatego Bóg ustanowi dla nich szabat jako część całego ich przestrzegania, jako prawdziwy dar dla nich teraz. Mogą odpocząć i cieszyć się.

Tragedia polega oczywiście na tym, że niektórzy z nich tego nie robią i muszą wyciągnąć pewne wnioski na własnej skórze. Nie trać z pola widzenia pewnych powiązań pomiędzy dawaniem manny a tym, co Jezus ma do powiedzenia w 6. rozdziale Jana. Nie mam czasu, aby o tym szczegółowo mówić, ale 6. rozdział Jana to dość obszerny spór Jezusa z niektórymi ludźmi, którzy mu się sprzeciwiają. Jest to

zaraz po nakarmieniu pięciu tysięcy, więc on właśnie przyniósł chleb z nieba i oczywiście rzucają mu wyzwanie, a on mówi: Ja jestem chlebem, który zstąpił z nieba, chlebem życia.

Później będzie można powiedzieć więcej na ten temat. Jeśli chodzi o brak wody, w rozdziale 17 mamy Mojżesza uderzającego w skałę. Wreszcie, jest o wiele więcej do powiedzenia na ten temat, ale na końcu tego rozdziału mamy także Amalekitów. Powiem tylko trochę o sytuacji Amalekitów.

Czytając Powtórzonego Prawa 25, otrzymujemy inny obraz tego ataku Amalekitów. Przeczytaj paralelę z Powtórzonego Prawa; przekonacie się, że Amalekici byli naprawdę brzydki. Na koniec wybierali ludzi, którzy byli bezbronni, atakowali ich, słabych, a Bóg ma bardzo mało cierpliwości, jak sądzę, w tego typu sprawach i dlatego właśnie dlatego tak mocno potępiamy Amalekitów w tym kontekście.

Muszę przeczytać te dwie rzeczy razem. Jozue, Aaron i Hur, być może pamiętacie, że Jozue prowadzi walkę, a to przygotowuje go na coś, tj. na podbój, a wtedy Aaron i Hur znajdują się po obu stronach Mojżesza, trzymając jego ramiona. Ponownie pomyśl o pewnej symbolice.

Aaron to ród kapłański, Hur to ród Judy, to będzie ród królewski. Jest też kilka ciekawych rzeczy na ten temat. No cóż, jakich lekcji mamy się nauczyć? Moglibyśmy wiele z tym zrobić, ale jest już dość późno.

Niektóre z nich dałem do zrozumienia. Pomyśl o nich. I jeszcze ostatnia rzecz: pojawia się Jethro, jak powiedziałem wcześniej, rozpoznał, ponieważ słyszał raporty o tym, czego Bóg dokonał, rozpoznał, kim jest Bóg, i odbędzie się ta niezwykła ceremonia, podczas której Jethro w zasadzie: cóż, nawraca się na religię izraelską i od razu staje się bardzo przydatny. Zachowamy zdjęcia do następnego razu, bo jest 10:10 .

Do zobaczenia w piątek.